

DE ROTTERDAMSCH E GOLFLUB EXIT

DOOR MR A. DIRKZWAGER

De heer Mr A. Dirkzwager stuurde aan de redactie het navolgende schrijven, waarvoor gaarne een plaats wordt ingeruimd:

Op 1 oktober (1982) zal de Rotterdamse Golfclub worden geliquideerd en omgezet in een public course.

Bij de oprichting van de club (15 december 1932) heb ik met behulp van enige vrienden de rol gespeeld, die ik heb beschreven in mijn schrijven aan de thans ontbonden vereniging van de volgende inhoud:

Ik ben de enige nog levende van de oprichters en daarom stelde ik mijn herinneringen op schrift. Ik doe die U hierbij toekomen, menende dat die in het Rotterdamse Jaarboekje wellicht een plaatsje kunnen vinden. Op de hoge leeftijd, die ik thans heb bereikt (mijn naam staat als nummer 1 van de kiezerslijst van ons kiesdistrict vermeld; 8 september 1982 verkiezingsdag), acht ik mij niet meer in staat om mijn herinneringen in een meer passende vorm te gieten.

De vereniging heeft een grote rol gespeeld in het Rotterdamse leven en verdient daarom naar mijn mening in het Rotterdamse Jaarboekje te worden herdacht. Bekwamer handen dan die van mij zullen wel in staat zijn het relaas en de geschiedenis van de club in een aanvaardbare vorm te gieten.

Toen de Griekse held Odysseus, die de reputatie heeft achtergelaten niet alleen sluw, maar vooral een snoever te zijn, zijn opwachting maakte bij koning Alcyonus, koning van de Phaeaken, presenteerde hij zich met de woorden: ik ben Odysseus en Laertes beroemt zich erop mijn vader te zijn. Met deze woorden van de illustere Griekse held uit de verre oudheid acht ik mij gerechtigd te verklaren dat zonder mij de Rotterdamse Golfclub niet zou zijn opgericht. Ik acht mij ook gerechtigd deze snoevende woorden te bezigen omdat bij mijn aftreden als voorzitter van de golfclub mijn opvolger Koos van Stolk verklaarde 'dat wij hier in dit fraaie clubgebouw niet zouden hebben gezeten, zo gij, waarde Dirkzwager er niet geweest waart'.

Ik ben toen bij acclamatie benoemd tot ere-voorzitter, doch toen later bleek dat de statuten van de vereniging deze titel niet kenden, maar alleen ere-leden, ben ik van ere-voorzitter gedegradeerd tot ere-lid. Een eer overigens die ik zeer op prijs heb gesteld, nog stel, waarop ik trots was en ben en die mij het voorrecht opleverde zonder green-fee op bevriende golfcourses te spelen.

In 1927 vestigde ik mij met mijn gezin te Rotterdam aan de Kralingse Plaslaan 10, het jaar waarin men was begonnen met de aanleg van het Kralingse Bos. Wandelend langs de oostelijke rand van dit bos in aanleg zag ik daar het verwaarloosde drassige weiland, eens bestemd geweest tot rangeerterrein van de Nederlandse Spoorwegen. Een plan dat later is opgegeven. Komende uit Soerabaja en Semarang, waar ik had gespeeld op de royale golflinks aldaar, kwam toen bij mij de gedachte op dat het best mogelijk zou zijn om op dat verwaarloosde weiland, gelegen naast de toenmalige Ceintuurbaan, een bescheiden golfcourse van negen holes aan te leggen.

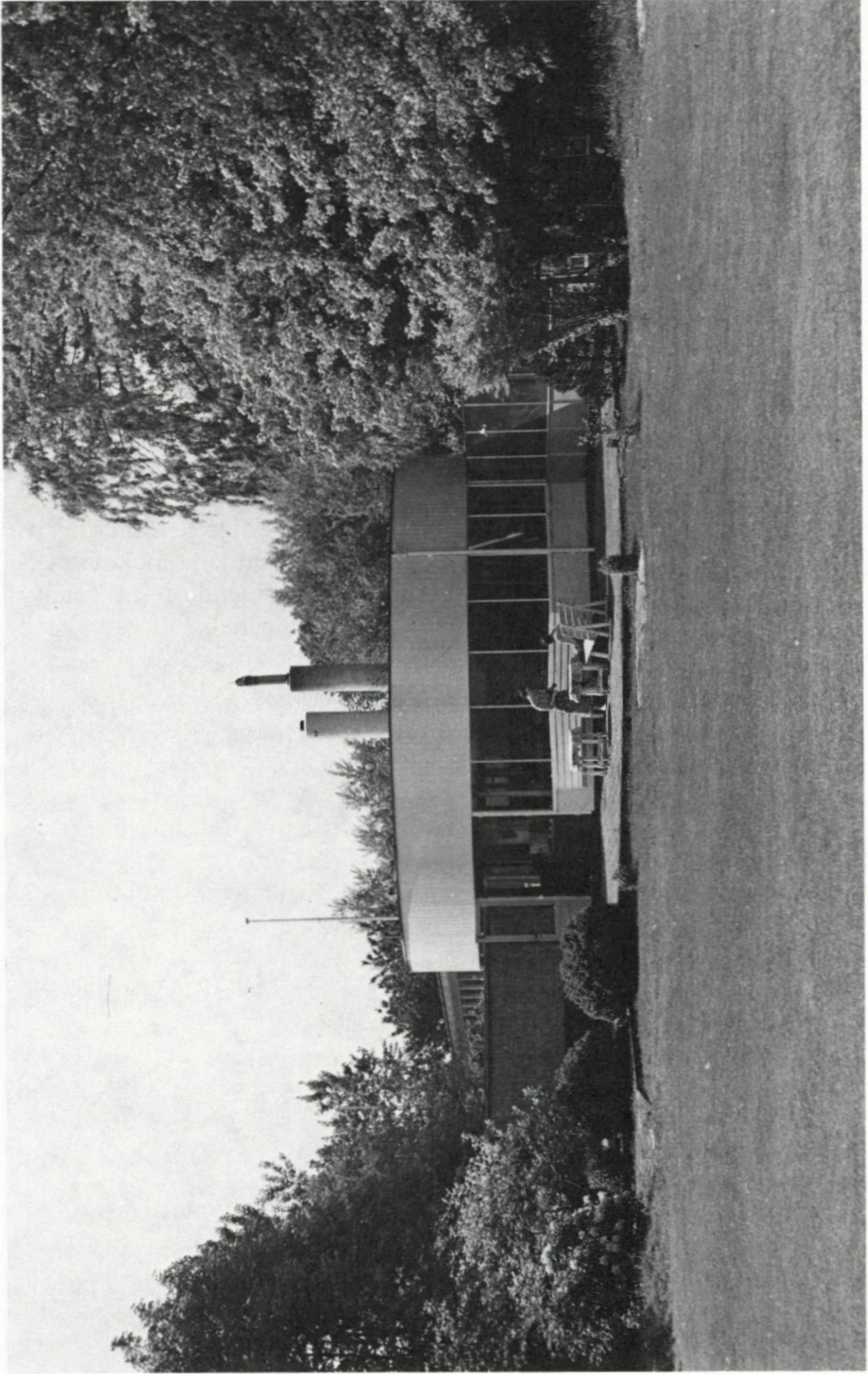
Ik besprak dat plan met enige vrienden, met Ed Chabot samen reisde ik naar het hoofdkantoor van de Spoorwegen te Utrecht en men bleek daar bereid dat terrein aan een op te richten golfclub te verhuren voor de prijs van f 300,- per jaar.

Met Goossens, Cor Kolff, Jan Krants en Ed Chabot hebben wij toen de club opgericht op een vergadering, gehouden in de toenmalige 'herensociëteit' Amicitia, gelegen aan het Beursplein. Een andere sociëteit was de Groote Sociëteit en beide waren opgericht in de tijd dat er partijstrijd was tussen de patriotten en de prinsgezinden.

Copijn uit Groenekan, aan wie ik het veld toonde, werd enthousiast, maakte al dadelijk een voorlopig plan en zo waagden wij het het benodigde kapitaal ad f 50.000,- bijeen te brengen. Wij richtten ons tot 'geselecteerde' Rotterdammers; de belangstelling was overgroot en sommigen in de stad waren beledigd dat zij niet waren uitgenodigd lid te worden.

Het clublokaal werd ontworpen door de beroemde Van der Vlugt, burgemeester Droogleever Fortuyn en diens chef de cabinet Mr James verleenden alle medewerking, in tegenstelling tot de Wethouder van Openbare Werken De Jong, die de dijk naast het veld – tot dusverre afgesloten – voor het publiek openstelde!

Zonder twijfel was A. Goossens de man, die de grote organisator was en die veel van zijn tijd en vlijt aan organisatie en exploitatie heeft besteed.

90. Het clubhuis van de Rotterdamse Golfclub in het Kralingse Bos, opname 5-6-1958.

De uitgegeven obligatielening was f 50.000,— rentende 2½ procent, doch nimmer is rente of aflossing betaald, maar braaf werd jaarlijks door de trustee uitstel daarvan verleend.

In de oorlogstijd plaatsten de Duitsers het veld vol boomstammen om het landen van bevrijdende vliegers te voorkomen.

Zo heeft de Rotterdamsche Golfclub in de loop van bijna vijftig jaar een vlucht genomen, die geen van de oprichters heeft kunnen voorzien.

Ter gelegenheid van de viering (juni 1958) van het 25-jarig bestaan van de club gaf ik de buitenklok, die nog steeds prijkt aan de buitenkant van het clubgebouw, ten geschenke. Bij de aanbieding daarvan motiveerde ik deze gave door erop te wijzen dat het golfspel een dure sport is en dat de leden, die sport beoefenend, op de tijd moesten letten om tijdig op hun kantoor terug te zijn om het geld dat hen in staat stelde te spelen, te verdienen. Het was voor mij een voorrecht geregeld alle drukwerken, bestemd voor de leden, te ontvangen en als tegenprestatie doe ik hierbij enige herinneringen aan de oprichting van de thans eindigende vereniging toekomen.

Dankbaar gedenkend de vele uren, die ik spelend op dit 'funny course', zo als een Engelse bezoeker dat noemde, heb doorgebracht.

Rotterdam, 8 september 1982.